

Monika Šonková: Divadelní maska a maskování jako artefakt i proces

Magisterská práce

Katap DAMU

Září 2012

Posudek vedoucí práce.

Monika Šonková stála na počátku své práce na vybrané téma před nesnadným úkolem: totiž jak ústrojně spojit záležitost tak ryze divadelní a na první pohled vnějškovou se zaměřením na tvůrčí úhel pohledu a metodiku Katedry autorské tvorby a pedagogiky. Nadto neměla pro své téma předchozí teoretickou průpravu - s ohledem na problém masky, v české teatrologické literatuře jen málo dotčený s výjimkou nedávno vydané práce Víta Erbana.

Úvodem je nutné říci, že k tématu přistupovala velmi zodpovědně, a jak nasvědčuje soupis literatury, pokusila se obsáhnout znalosti o masce z nejrůznějších zdrojů – ať už jde o antropologická studia, obecně teoretickou literaturu, či naopak praktické návody z maskérské praxe. Cenou za nově získané vědomosti je nejen její vědomé utřídění procesu zdivadelnění jako fenoménu, který je integrální součástí chování člověka včetně maskování počínaje nejstaršími a v současnosti opět v život vyvolanými různými projevy lidské aktivity.

Poznání získané studiem jí napomohlo také nově nazřít vlastní autorskou tvorbu prezentovanou na půdě katedry v příspěvku pod bodem 3, jak napovídají analýzy jejích vlastních autorských děl. Mimo ni se stručně, ale nikoliv povrchně zamýšlí i nad kontrastní praxí v maskování herců tradiční scény divadla dramatu. Proto připojuje i své postřehy na jistou renesanci líčené masky v současném divadelním umění na příkladu inscenací Národního divadla. Děje se tak ovšem – jako všechno v této práci - skrze aspekt herectví, které je alfou a omegou jejích úvah.

Důsledkem je specifické zaměření práce, která kromě teoretické analýzy fenoménu masky zkoumá z hlediska uvedených poznatků vlastní tvůrčí praxi. Věcně a logicky vychází ze zdrojů, které této koncepci odpovídají a autorka dobře poznala. Proto její práce nezkoumá vedlejší možné motivy - např. problematiku líčení a maskování v dodnes živých alternativních formách divadla jako je pantomima nebo klauniáda. Avšak i pro ně platí obecné poznatky, kterých se ve svém studiu dobrala. Klíč k její práci je dán cestou tvůrčího subjektu k většímu uvědomění sebe sama a vlastní tvorby v kontextu současných divadelních aktivit.

Z technického hlediska akceptovala M.Šonková vědecké požadavky kladené na magisterskou práci, bohatě překročila předepsaný rozsah. Jako doklad svých tvůrčích snah i bádání připojila v příloze rozhovory s významnými umělci i vlastní scénáře. Připojila soupis literatury a citovaných textů včetně seznamu vyobrazení. Nevyvarovala se jen – patrně v časovém stresu - drobných překlepů, popřípadě duplicity odkazů na použité citáty.

Návrh hodnocení: A

Dr.Ladislava Petišková
5.9.2012